

uvedeným byl v pořadu instančním zrušen jeho živn. list na provozování fotografické živnosti.

Vycházejí z nesprávného předpokladu, že rozhodnutí sub I. a II. uvedená týkají se téže věci, namítá st-l, že rozhodnutí sub II. nemělo býti ani proto vydáváno, protože stížnost společenstva fotografů v Plzni na udělení dispense od průkazu způsobilosti podaná byla rozhodnutím min. obch. ze 4. srpna 1924 odmítnuta a tím věc pravoplatně rozhodnuta, a že úřad nebyl oprávněn své pravoplatné rozhodnutí, z něhož nabyla strana práva, odvolati, nýbrž měl odvolání živn. společenstva odmítnouti. Než toto rozhodnutí týkalo se udělení dispense od průkazu způsobilosti, kdežto rozhodnutí sub II. platnosti živn. listu. Nejde opět o stejnou věc, nýbrž o dvě různé věci.

O nějaké obnově řízení nemůže býti řeči, poněvadž o platnosti živn. listu st-lova nebylo dříve rozhodováno, nýbrž teprve nař. rozhodnutím, a to v řádném pořadu stolic správních. Jsou proto bezpředmětny námítky s hlediska obnovy řízení vznesené. — — — —

Č. 8303.

Cesty. — Řízení správní (Slovensko): Výbor vicinální cesty jest legitimován k žádosti za vyvlastnění k účelům rekonstrukce cesty.

(Nález ze dne 16. prosince 1929 č. 6740.)

V ě c: Samuel R. v L. proti ministerstvu vnitra o vyvlastnění k účelu rekonstrukce vicinální cesty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Výbor vicinální cesty P.-B.-D.-L. usnesl se ve schůzi ze 17. listopadu 1924, že provede rekonstrukci jmenované cesty v úseku P.-D., projektovanou župním úřadem v Liptovském Sv. Mikuláši, a že přijímá úkoly stavebníka této rekonstrukce. Když při místní pochůzce o projektu na tuto rekonstrukci, provedené dne 4. listopadu 1925 referátem min. prací v Bratislavě, st-lův zástupce prohlásil, že jeho mandant není ochoten postoupiti z pozemku svého část potřebnou pro uskutečnění projektu, zažádal výbor o zahájení vyvlastňovacího řízení.

Výměrem ze 17. května 1926 udělilo min. vnitra v dohodě s min. prací výboru ve smyslu § 1 bodu 1 zák. č. 72/24 vzhledem k ustanovení § 1 bodu 1 zák. čl. XLI:1881 právo vyvlastňovací podle § 5 tohoto zák. článku k vyvlastnění shora uvedené části st-lova pozemku pro stavbu projektované rekonstrukce vicinální cesty, nařídilo vyvlastňovací řízení dle § 32 odst. 2 cit. zák. čl. a poukázalo župní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši, aby ve smyslu § 33 a násl. téhož zák. čl. vyvlastňovací řízení provedl.

Po provedení místní komise z 5. srpna 1926, při níž se st-lův zástupce proti požadovanému vyvlastnění ohradil, vyhověl župní úřad výměrem z téhož dne žádosti výboru a vyvlastnění povolil; odvolání, jež st-l z výměru tohoto podal, žal. ministerstvo nař. rozhodnutím zamítlo.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — — —

Námitku, že výbor vicinální cesty nebyl legitimován k podání žádosti za vyvlastnění, zamítlo žal. min. právem. Jest sice pravda, že zák. čl. I:1890 v § 41 nezmocňuje výslovně výbory vicinálních cest žádati za vyvlastnění pozemků, potřebných ke zřízení těchto cest, avšak v tom, že přikázal do oboru jejich působnosti mimo jiné také provedení stavby vicinální cesty, dal jim zároveň zmocnění, že mohou o takovéto vyvlastnění zakročit. To plyne z ustanovení § 55 odst. 2 téhož zák., dle něhož povolení k předběžným pracím vymoci a obstarati vyhotovení technicko-odborných projektů jest povinen ten, kdo je povolán vypracovati potřebné pořádky stran zřízení nové cesty a její stavby. U vicinálních cest bude to tedy vzhledem k ustanovení § 41 bodu 1 a § 42 lit. a) cit. zák. jistě jejich výbor. Jestliže však zákon již tyto první kroky, jichž je třeba k docílení úředního povolení k vlastní stavbě vicinální cesty, svěřil jejímu výboru, dal tím zřejmě na jevo, že také všechny ostatní kroky, jichž jest k těmuh účelu třeba a jež podle zákona mohou býti předsevzaty teprve po povolení k předběžným pracím a po zhotovení technicko-odborného projektu, má provést tento výbor. Jest proto tato námitka stížnosti bezdůvodna. — — —

Č. 8304.

Učitelstvo: O jmenování učitelů definitivními bez určení služebního místa — věta jako při Boh. A 7214/28.

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 8311.)

Prejudikatura: Boh. A 7214/28.

Věc: O. K. v Ú. proti ministerstvu školství a národní osvěty o jmenování definitivním odborným učitelem.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l nabyt vysvědčení učitelské dospělosti 12. července 1910, vysvědčení způsobilosti pro školy obecné 19. listopadu 1912, vysvědčení způsobilosti pro školy občanské dne 28. dubna 1917. Ve školní službě je ustanoven od 9. září 1910, a to od 9. září 1910 jako zatímní učitel soukr. evangelické školy s právem veřejnosti v Ú., od 1. prosince 1912 jako def. učitel a od 15. září 1918 jako zatímní řídící učitel na téže škole, od 16. září 1919 jako zastupující odborný učitel při I. chlap. škole občanské v Ú., od 1. února 1920 jako zatímní odborný učitel extra statum při téže a při IV. škole občanské v Ú. Podáním z 29. června 1925 zažádal st-l na základě § 4 zák. č. 306/20 a § 17 min. výt. ze 7. dubna 1923 č. 42.105 za jmenování def. odborným učitelem bez určení služebního místa na občanské škole. — Zsr rozhodnutím z 29. října 1925 žádosti nevyhověla pro nedostatek zákonného nároku, neboť takového jmenování zák. č. 306/20 vůbec nezná. Zákon mluví výslovně o zkoušce způsobilosti pro školy obecné, stanoví platnost definitivy počátkem druhého roku služebního, z čehož plyne, že jde tu jen o stabilisaci služ. poměru učitelstva vůbec a že nebylo pomýšleno na definitivy další na škole jiné kategorie. — St-lovo odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zsr-y.